

دشمن از تبدیل تفاوت‌ها به همدلی می‌ترسد

صفورا چوگان با اشاره به ترس دشمن از وحدت مسلمانان، گفت: آنچه دشمن را نگران می‌کند، تبدیل تفاوت‌های مذهبی و قومی به همدلی و قدرت مشترک در امت اسلامی است.

به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، صفورا چوگان، فعال فرهنگی و اجتماعی در یازدهمین و بیست و یکمین کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی با موضوع «سیره عملی امام شهید به عنوان حامل پیوند و ایجاد همبستگی میان اقوام و گروه‌های مختلف اسلامی» با تأکید بر سیره عملی امام شهید، وحدت را نه به معنای از میان بردن تفاوت‌ها، بلکه هنر کنار هم ماندن و همدلی در عین گوناگونی دانست و گفت: زیبایی امت اسلامی در گوناگونی رنگ‌ها و هماهنگی آن‌هاست.

وحدت؛ حقیقت قرآنی نه یک شعار

وی ادامه داد: «سخن گفتن از وحدت اسلامی یک شعار نیست، بلکه سخن گفتن از یک حقیقت قرآنی، یک ضرورت تاریخی و یک مسئولیت انسانی است. خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: "وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا" و در آیه دیگر می‌فرماید: "وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا

وَقَدِّبَائِلَ لِدَعَارِ فُؤَا». این دو آیه دو حقیقت بزرگ را در کنار هم قرار می‌دهند: تفاوت، حقیقت آفرینش است اما تفرقه، انتخاب انسان‌هاست. خداوند ما را متفاوت آفرید تا یکدیگر را بشناسیم، نه اینکه یکدیگر را نفی کنیم.»

وحدت در سیره امام شهید؛ همدلی در عین تفاوت

فعال فرهنگی و اجتماعی با اشاره به سیره عملی امام شهید گفت: «سیره عملی امام شهید آیت‌الله خامنه‌ای، وحدت را نه به معنای از میان بردن تفاوت‌ها، بلکه به معنای همدلی و همکاری در عین تفاوت می‌داند. وحدت یعنی من شیعه باشم، تو سنی؛ من ترکمن باشم، تو فارس؛ من کرد باشم، تو بلوچ؛ اما در برابر حقیقتی بزرگتر یعنی اسلام، کرامت انسان و عزت امت اسلامی در کنار یکدیگر با یستیم. وحدت در یک کلمه، هنر کنار هم ماندن است.»

امت اسلامی؛ باغی با گل‌های گوناگون

چوگان با تشبیه امت اسلامی به یک باغ گفت: «آیا زیبایی یک باغ در این است که همه گل‌ها یک رنگ باشد؟ قطعاً خیر. زیبایی باغ در گوناگونی رنگ‌ها و هماهنگی آن‌هاست. وحدت اسلامی نیز به معنای یک رنگ کردن مسلمانان نیست، بلکه به معنای آن است که رنگ‌های گوناگون در کنار یکدیگر تصویری زیبا از امت اسلامی بسازند. سیره عملی امام شهید را می‌توان در همین نگاه جستجو کرد؛ تقریب یعنی تقریب دل‌ها نه حذف تفاوت‌ها، اشاره به گفتگو نه تحقیر یکدیگر، همکاری نه ایستادن در مقابل هم.»

تقریب از زندگی مردم آغاز می‌شود

این فعال فرهنگی و اجتماعی با اشاره به جلوه‌های تقریب در میان مردم گفت: «ما در میان مردم خود آموخته‌ایم که وقتی همسایه‌مان گرفتار است، ابتدا دست او را می‌گیریم و بعد درباره تفاوت‌های مذهبی سخن می‌گوییم. این همان اسلامی است که پیامبر اکرم (ص) به ما آموخت؛ اسلامی که انسان‌ها را از قبایل پراکنده به امت واحد تبدیل کرد. تقریبی که از زندگی مردم آغاز می‌شود و سپس به اندیشه، فرهنگ و جامعه راه پیدا می‌کند.»

وحدت؛ ضرورت علمی و تمدنی

وی با اشاره به ضرورت وحدت در عصر حاضر گفت: «امروزه وحدت اسلامی فقط یک فضیلت اخلاقی نیست، بلکه یک ضرورت اجتماعی، سیاسی و تمدنی است. جامعه‌ای که در آن اعتماد اجتماعی، گفتگو و احترام متقابل وجود داشته باشد، در برابر بحران‌ها مقاوم‌تر است. تقریب مذاهب باید از سطح همایش‌ها فراتر رود و

به نظامی از رفتار اجتماعی تبدیل شود و در آموزش، رسانه، دانشگاه، خانواده، مسجد و فضای مجازی نهادینه گردد.»

نقش زنان در تقریب مذاهب

چوگان با تأکید بر نقش زنان در وحدت اسلامی گفت: «نباید نقش زنان را در مسیر تقریب مذاهب نادیده بگیریم. زن نخستین معلم انسان است و می‌تواند از خانه، مدرسه، ای برای گفتگو، احترام و مدارا بسازد. مادر می‌تواند به فرزند خود بیاموزد که همسایه شیعه یا سنی، بیش از هر چیز یک انسان، یک برادر یا خواهر مسلمان است. زنان اقوام و مذاهب مختلف می‌توانند سفیران مؤثر وحدت باشند؛ سفیرانی که با زبان محبت، نسل‌ها را به یکدیگر نزدیک می‌کنند.»

چرا دشمن از وحدت می‌ترسد؟

فعال فرهنگی و اجتماعی با اشاره به ترس دشمن از وحدت مسلمانان گفت: «دشمن شاید از تفاوت‌های ما نترسد، آنچه او را نگران می‌کند تبدیل این تفاوت‌ها به همدلی و قدرت مشترک است. اگر شیعه و سنی را در برابر هم قرار دهد، امت اسلامی ضعیف می‌شود. اگر قومیت‌ها را مقابل یکدیگر قرار دهد، سرمایه اجتماعی فرو می‌ریزد. وظیفه ما روشن است: هر جا دشمن دیوار می‌سازد، ما باید پل بسازیم؛ هر جا نفرت ایجاد می‌کند، ما باید گفتگو کنیم؛ هر جا تحقیر می‌کند، ما باید کرامت انسانی را پاس بداریم.»

دعوت به وحدت عملی

چوگان در پایان گفت: «ما مسلمانان همانند رودهای جدا از هم نیستیم. ممکن است از سرچشمه‌های گوناگون حرکت کنیم، از سرزمین‌های متفاوت عبور کنیم و به زبان‌های مختلف سخن بگوییم، اما می‌توانیم به یک دریا برسیم و به هم وصل شویم. قومیت‌ها شاخه‌های یک درخت‌اند، مذاهب گل‌های یک باغ‌اند و توحید ریشه مشترک همه ماست. بیایید در سیره عملی امام شهید این درس بزرگ را جدی بگیریم که وحدت بیش از آنکه در سخن باشد، باید در رفتار ما دیده شود. آرزو دارم روزی برسد که فرزندان ما بیش از آنکه از تفاوت‌های مذهبی و قومی یکدیگر بپرسند، از محبت، کرامت و انسانیت سخن بگویند. اگر دیگران برای ساختن دیوار تلاش می‌کنند، ما باید معماران پل‌های وحدت باشیم.»